

Za ptáky do světa

Guatemala

Střední Amerika patří mezi ornitologicky nejhodnotnější oblasti světa. S kamarádem herpetologem jsme z klimatických důvodů zvolili návštěvu v suchém zimním období, což je zároveň ideální doba i z ornitologického hlediska - kromě řady stálých druhů lze pozorovat i početné zimující druhy ze Severní Ameriky. Právě díky nedaleké hranici nearktické a neotropické zoogeografické oblasti bylo od severu Mexika po sever Nikaragui zaznamenáno přes 1000 druhů ptáků (z nich 180 endemitů).

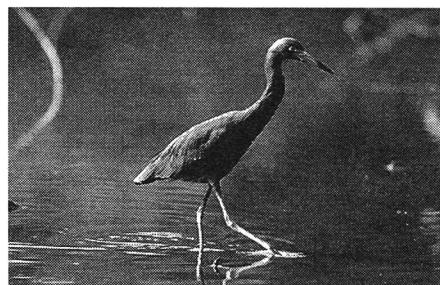
Guatemala je velmi malá a velmi pestrá země, v jižní polovině převážně hornatá. Také naše putování po Guatemale začalo v horách a to výstupem na sopku St. María blízko Quetzaltenango. Autobusem jsme se dopravili po prázdné cestě až skoro k úpatí vulkánu vysokého 3772 metrů (převýšení nad městem je asi 1400 m). V jehličnatém lese jsme cestou nahoru pozorovali jen sojky Stellerovy (*Cyanocitta stelleri*) - vyšli jsme velice pozdě, brzo se zešerilo a na vrchol, kam se prudce vinula blátivá kluzká stezka, jsme dorazili značně vycerpaní až za úplné tmy. Po přespání na vrcholu se nám ráno naskytla fantastický výhled na okolní sopky, které se s neobvyčejnou rychlosťí vynořovaly a mizely v kolem plynoucích mracích. Bezkonkurenčně nejpočetnějším ptačím obyvatelem sopky byl strnad žlutooký (*Junco phaeonotus*), na úpatí poletovaly desítky kovově zářících kolibříků zelených (*Colibri thalassinus*) a vlaštovek guatemalských (*Notiochelidon pileata*). Na stromech posedávala hejnka mlynaříků amerických (*Psaltriparus minimus*) a lesňáčci *Dendroica virens*. Z dalších druhů nás zaujal růžově a červeně zbarvený lesňáček růžový (*Ergaticus versicolor*) - endemit Guatemale a sousedního Chiapasu.

Následující zastávka byla o 3772 výškových metrů níže - na břehu Tichého oceánu. Souběžně s pobřežím vede 190 km dlouhý plavební kanál Chiquimulilla. Cestou z Iztapy do Monterrica jsme mohli z loďky sledovat řadu ptačích obyvatel mangrovových porostů: volavky bělostné (*Egretta thula*), modrošedé (*E. caerulea*), tříbarvé (*E. tricolor*), bílé (*E. alba*), velké (*Ardea herodias*) a proměnlivé (*Butorides virescens*), nesyty lesní (*Mycteria americana*) a pisulu karibskou (*Himantopus mexicanus*). Nezvyklým dojemem působili díky své velikosti rybařící obojkoví (*Megacyrle torquata*) a proužkaní (*M. alcyon*). Nad mangrovou přeletěl i kosmopolitní orlovec říční (*Pandion haliaetus*) a kondor menší (*Cathartes burrovianus*). Mezi další pozoruhodné druhy jistě patřil i chřástalec lyskonohý (*Heliornis fulica*) a kurlan chřástalovitý (*Aramus guarauna*) - jediný příslušník své čeledi. Úsměvný pohled byl na jejich ještě ochmýřená mláďata s nekonečně dlouhými prsty. Nedaleké pobřeží Pacifiku pokryté černým vulkanickým pískem oživilo jen páraček atlantických (*Larus atricilla*). Cestou zpět do vnitrozemí jsme na rozsáhlých pastvi-

nách zaznamenali luňce americké (*Elanus leucurus*), elegantní tyrany druhu *Tyrannus forficatus* s prodlouženými postranními rýdovkami a samozřejmě všudypřítomné volavky rusohlavé (*Bubulcus ibis*) doprovázející pasoucí se dobytek.

Po zastávce v hlavním městě Guatemala City a krátké návštěvě Hondurasu jsme se přesunuli až na rovinatý sever země do legendárního Tikalu s mayskými pyramidami a dalšími památkami. Bohatost místní ornitofauny nám dokazovaly stále další nové druhy ptáků, které jsme pozorovali na velmi malé ploše národního parku. Tam jsme se pohybovali celkem pět dní. Známým endemitem Yukatánského poloostrova je krocán paví (*Meleagris ocellata*), který se spolu s nosály a liškou (*Urocyon cinereoargenteus*; domorodci zvaná "sorra") volně pohybuje v těsné blízkosti návštěvníků vykopávek. Mezi nepřehlédnutelné druhy patří především velká sojka hnědá (*Cyanocorax morio*), tukan žlutoprsý (*Ramphastos sulfuratus*), arasari obojkový (*Pteroglossus torquatus*), amazonský žlutolící (*Amazona autumnalis*), aratinga naholíci (*Aratinga nana*), vlhovec zpěvavý (*Dives dives*) a především fascinující vlhovec obrovský (*Psarocolius montezuma*). Ten nocuje po desítkách na stromech v souseďství návštěvnického střediska. Bizarní vzhled (podobně jako další druhy vlhovců má i tento veliký a neobvyčejně špičatý zobák) doplňují samci nenapodobitelným jádlujícím a bublavým zpěvem. Při něm se samec sedící na větví otáčí tak, že nakonec visí s rozevřenými křídly hlavou dolů. Kapitolou sama pro sebe jsou tukani. Poskytuje docela legrační pohled: nejdříve letí obrovský zobák a až za ním jako nedůležitý přívěšek i tělo; tukan navíc zvědavě pokukuje, co že se to pod ním děje, a natáčí při tom zobák dle potřeby střídavě na obě strany.

U návštěvnického centra bylo i několik malých rybníčků, které byly kromě krokodýla a obrovských ropuch *Bufo marinus* domovem pro slípku martinickou (*Gallinula martinica*), volavku modrošedou a proměnlivou, početné hejno strnadů *Sporophila torqueola* a také pro krásného chřástala guyanského (*Eulabecoris cajaneus* = *Aramides cajanea*) s velkým žlutým zobákiem. Z bohaté škály druhů jsme viděli příslušníky mnoha čeledí, např. velkého hrabavého ptáka hoka černého (*Crax rubra*), káni *Buteo magnirostris*, trogonu fialového (*Trogon violaceus*), momota černolícího (*Momotus momota*), lenivku

Volavka modrošedá

Foto Jan Ševčík

bělokrkou (*Notharchus macrorhynchos*), datla zlatokrkého (*Centurus aurifrons*), klouzálka žlutozobého (*Xiphorhynchus flavigaster*), hrnčířka *Xenops minutus*, mravenčíka proužkanovaného (*Thamnophilus doliatus*), tyrana škraboškového (*Tityra semifasciata*), pipulku červenotemennou (*Pipra mentalis*), vlaštovku *Stelgidopteryx ridgwayi*, leskota modrého (*Polioptila caerulea*), drozda lesního (*Hylocichla mustelina*), zelenáčka *Vireo griseus*, lesňáčka *Basileuterus culicivorus*, tangaru *Euphonia gouldi*, papežíka modravého (*Cyanocompsa parellina*) nebo kukačky guyanské (*Piaya cayana*) a rýhobobé (*Crotophaga sulcirostris*). Poslední druh je pozoruhodný tím, že několik páru si staví společné hnízdo, do kterého klade několik samic. Velkým překvapením bylo pozorování přeletu hejna osmi pelikánů severoamerických (*Pelecanus erythrorhynchos*) - když stojíte na nejvyšší předkolumbovské stavbě Ameriky (chrámu číslo čtyři) uprostřed deštného pralesa, tak něco takového vskutku nečekáte.

Při cestě do Belize jsme se zastavili (díky už třetímu defektu na 60 kilometrech) u mokradu sousedícího s cestou. Kromě tradičních ostráčků a volavek jsme sledovali i krásné lesňáčky žlutohrdlé (*Geothlypis trichas*), kardinála černočapkového (*Saltator atriceps*), typického severoamerického vlhovce červenokřídlého (*Agelaius phoeniceus*), vlhovce *Icterus gularis* a kolibříka lesklého (*Anthracocephala prevostii*).

Na všech uvedených lokalitách a také řadě jiných jsme mohli vidět všudypřítomné druhy místní ornitofauny, především kondora krocanovitého (*Cathartes aura*) a havranovitého (*Coragyps atratus*), místním "vrabcem" pak byl vlhovec velkoocasý (*Quiscalus mexicanus*) - velký, kovově lesklý černomodrý pták s dlouhým stupňovitým ocasem a velmi pestřími a hlasitými hlasovými projevy.

Návštěva Guatemale i okolních zemí je pro přírodovědce velkým zážitkem, který je usnadněn také velice kvalitním dopravním spojením (doslova kdykoliv vám jede autobus prakticky kamkoliv), levným ubytováním a výborným jídlem "za babku". Jediným negativním je nutnost pokračovat v cestě dál a pocit, že ani po řadě měsíců byste neviděli vše zajímavé, co pestrá příroda Střední Ameriky nabízí.

Tomáš Grim